

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **I. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Jančou,
sídlem Mikulášské náměstí 487/11, Plzeň,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-185/ZA-ZA12-ZA01-2025 ze dne 5. 3. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 13. 2. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že v Moldavsku podnikal se třemi kamarády, došlo mezi nimi nicméně k neshodám. Žalobce vzal všechny jejich společné peníze a utekl do jiného města. Po nějaké době ho ale

našli vymahači, které najali jeho kamarádi, vyhrožovali mu a zbili jej. Žalobce pak ležel 4 dny v nemocnici. Žalobce jim slíbil, že jim peníze vrátí, nic jim ale nevrátil a odcestoval do České republiky. Incident se měl odehrát cca před 7 lety. Nyní se žalobce obává, že po svém návratu do Moldavska ho kamarádi (případně vymahači) zabijí, pokud jim peníze nevrátí.

2. Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona o azylu neudělil. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu ze dvou důvodů. Do Moldavska se nechtěl vrátit ze strachu z osob, kterým odcizil peníze. Zároveň chtěl legalizovat svůj pobyt na území ČR, chtěl zde žít a pracovat. Co se týče obav žalobce ohledně jednání osob, kterým odcizil peníze, žalovaný zdůraznil, že původcem pronásledování může být i soukromá osoba. To však za předpokladu, že veřejná moc není schopna či ochotna odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před vážnou újmou. Nic takového v řízení prokázáno nebylo. Žalobce sám vyvrátil, že by se v Moldavsku potýkal s potížemi ze strany bezpečnostních orgánů. Žalovaný tak neshledal důvod, proč by se žalobce nemohl na tamní bezpečnostní orgány obrátit.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Napadené rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelné, nezákonné a přehnaně formalistické. Žalovaný nezkoumal veškeré okolnosti případu žalobce a bez přihlédnutí k těmto okolnostem rozhodl v neprospěch žalobce. Žalobce měl za to, že informace citované v napadeném rozhodnutí nejsou zcela správné, s ohledem na probíhající válku na Ukrajině a snahu Ruska destabilizovat mj. i Podněstří. Moldavsko se tedy aktuálně nachází ve stavu vnitrostátních a vnitropolitických rozepří. Není tedy vůbec zřejmé, zda se žalobci v případě návratu do Moldavska dostane náležité ochrany. Důvodem pro jeho vycestování ze země tak nebyly pouze ekonomické důvody, ale i obava o zachování či zajištění osobních práv a svobod. Napadené rozhodnutí tak považoval žalobce za zcela nepřiměřené ve vztahu k dopadu do jeho soukromého života.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu pouze z obavy války na Ukrajině a z důvodu zlepšení své finanční situace. K tomu žalovaný podotkl, že zatažení Moldavska do válečného konfliktu není aktuálně pravděpodobné. V případě vyhrožování a napadení ze strany vymahačů se žalobce mohl obrátit na policii či jiné bezpečnostní orgány, což nicméně neučinil. Z jeho dalších tvrzení je ale zřejmé, že se státními či bezpečnostními orgány neměl problém.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu, neboť v Moldavsku odcizil peníze soukromým osobám. Jak správně konstatoval, nebylo prokázáno, že by mu ochrana nemohla být poskytnuta v Moldavsku. Na tom nemohlo nic změnit ani tvrzení žalobce ohledně špatné bezpečnostní situace v zemi, a tím pádem nejistoty, zda by se mu dostalo náležité ochrany.

Obecná bezpečnostní situace v Moldavsku

6. Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU zavazuje soud ke skutkovému a právnímu posouzení ke dni rozhodnutí soudu, a nikoli ke dni rozhodnutí žalovaného správního orgánu dle § 75 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V této souvislosti se soud zabýval potenciálními skutkovými novotami – žalobce se obával

svého návratu do Moldavska s ohledem na agresi Ruské federace vůči Ukrajině a možné zahájení dalšího obdobného konfliktu proti Moldavsku.

7. Z doložené informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Moldavsko – základní přehled o zemi) ze dne 18. 11. 2024 (založena ve správním spisu na č. l. 23) vyplývá, že přes obavy z rozšířené ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou, zůstávala bezpečnostní situace v zemi k datu vydání zprávy stabilní. Rovněž situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a Podněstřím zůstávala stabilní. Ani ke dni rozhodnutí soudu nebyly známy žádné okolnosti nasvědčující reálné hrozbě proti území Moldavska.

Doplňková ochrana z důvodu nebezpečí vážné újmy

8. Z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu přichází ve věci žalobce do úvahy toliko důvodné obavy, že by mu v Moldavsku hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy spočívající v mučení nebo nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu [§ 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu]. Jiné důvody do úvahy nepřichází zejména proto, že žalobce vůbec neuváděl obavu z pronásledování ze zákonem vyjmenovaných důvodů (§ 12 zákona o azylu). Žalovaný se otázkou existence důvodné obavy z hrozícího nebezpečí vážné újmy vypořádal řádně.
9. Žalobce se do Moldavska nechtěl vrátit, neboť měl strach z osob, kterým odcizil cca 30 000 EUR. Ti si měli najmout vymahače, kteří žalobci vyhrožovali a napadli jej. Incident se měl odehrát před 7 lety. Žalobce uvedl, že po incidentu vycestoval ze země na 3 měsíce, pak se vrátil zpět, aby si vyřídil nový pas a zase odjel na 3 měsíce do ČR. Takto to opakoval asi 6x. Na dotaz, kde strávil zbytek doby z těch 7 let, uvedl, že občas v ČR pobýval i nelegálně, tedy po delší dobu než 3 měsíce. Při krátkých návštěvách Moldavska nečelil žádnému špatnému zacházení a s osobami, kterým odcizil peníze, v kontaktu nebyl. Žalobce chtěl v ČR zůstat, aby zde mohl žít a pracovat. Z takto tvrzených skutečností učinil žalovaný srozumitelný, logický a na věc přílehlavý závěr o tom, že v případě žalobce nejsou dány důvodné obavy, že by mu v Moldavsku hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Incident se měl odehrát před 7 lety. Sám žalobce uvedl, že od té doby několikrát Moldavsko navštívil, přičemž žádné problémy neměl. Nadto žalobce se obává újmy od soukromých osob, jak bude vysvětleno níže, v řízení nebylo prokázáno, že by se nemohl s žádostí o pomoc obrátit na orgány v Moldavsku.

Soukromé osoby jako původci vážné újmy

10. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí i soukromá osoba, *avšak musí být prokázáno, že stát, strana nebo organizace včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu*. Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu. Pokud však informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany (srov. např. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 62/2016-87 ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Azs 139/2019-61 ze dne 13. 4. 2021).
11. Prokazovat jednotlivé skutečnosti je povinen primárně žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k žádosti maximální možné množství důkazů (včetně informací o zemi původu), a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, které je podporují (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS).

12. Žalobce konkrétně neprokazoval nefunkčnost systému ochrany práv v Moldavsku. V žalobě pouze konstatoval, že s ohledem na tamní bezpečnostní situaci není zřejmé, že mu stát poskytne účinnou ochranu. V rámci správního řízení neuvedl ničeho, z čeho by vyplývalo, že by se na státní orgány nemohl obrátit.
13. Žalovaný vycházel zejména z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Moldavsko – základní přehled o zemi) ze dne 18. 11. 2024, ze které vyplývá, že v roce 2024 se v zemi uskutečnily prezidentské volby, v čele země i nadále zůstala proevropská prezidentka Maia Sanduová. Dne 25. 6. 2024 začaly rozhovory o přistoupení Moldavska k Evropské unii. Dále z informace vyplývá, že moldavské zákony zakazují pronásledování a špatné zacházení s lidmi, přičemž soudy takové jednání stíhají. Současná vláda vynakládá značné úsilí na zlepšení dodržování základních práv. Vláda spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) i s dalšími humanitárními organizacemi v případě poskytování ochrany a pomoci vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám.
14. Dále žalovaný vycházel z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Moldavsko – situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí) ze dne 7. 1. 2025 ze které vyplývá, že zástupci oslovené neziskové organizace nezaznamenali, že by se u navrátilců objevily překážky při přístupu k úřadům, zdravotnictví nebo školství apod. Po návratu do země není po občanovi vyžadována registrace u žádné instituce.
15. Z výše uvedených informací tedy nevyplývá, že by vůči osobám, které se nacházejí v obdobném postavení jako žalobce, mělo docházet ke špatnému zacházení. Přestože je prvotní informace z listopadu roku 2024, nepovažoval ji soud ke dni rozhodnutí žalovaného v březnu 2025 za zastaralou s ohledem na absenci konkrétních tvrzení žalobce a skutečnosti, že druhá informace obstaraná žalovaným byla z ledna 2025.
16. Neobstojí tedy blíže neprokazované tvrzení žalobce, že se na příslušné orgány v Moldavsku s ohledem na bezpečnostní situaci nemůže obrátit. Žalobce tak v řízení neuvedl žádné relevantní důvody, proč by v Moldavsku systém ochrany práv nefungoval a z podkladů obstaraných žalovaným nevyplývá, že by nebyl funkční. Žalobci tak po právu nebyla udělena mezinárodní ochrana ve formě doplňkové ochrany.

IV. Závěr

17. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. srpna 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.

soudce